

2001. évi C. törvény a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

AZ ELISMERÉS ÉS A HONOSÍTÁS KÖZÖS SZABÁLYAI

A törvény hatálya

1. § (1) E törvény hatálya a 4. § szerinti hatóságokra, továbbá, állampolgárságra való tekintet nélkül, azon természetes személyekre terjed ki, akik külföldön vagy Magyarországon működő külföldi közoktatási vagy felsőoktatási intézményben, vagy képzést folytató más intézményben (a továbbiakban: külföldi oktatási intézményben) bizonyítványt vagy oklevelet szereztek.

(2) E törvényt kell alkalmazni valamely külföldi állam joga szerint kiállított bizonyítványnak és oklevélnek a Magyarországon megszerezhető bizonyítvánnyal és oklevéllel egyenértékűként történő elismerésére és honosítására, valamint a résztanulmányok beszámítására.

(3) Bizonyítvány, illetve oklevél az alap-, közép- vagy felsőfokú végzettséget, alap-, közép- vagy felsőfokú szakképesítést, felsőfokú szakképzettséget, illetve tudományos fokozatot tanúsító okirat. Bizonyítványnak, illetve oklevélnek tekintendő az ezekkel azonos hatályú okirat is.

(4) E törvényt akkor kell alkalmazni, ha nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik. Az elismerési és a honosítási eljárás során az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény szabályait az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Az elismerés és a honosítás alapelvei

2. § (1) A külföldi oktatási intézményben szerzett bizonyítvány vagy oklevél elismerésével senki sem szerezhet több jogot, mint amennyi a bizonyítvány vagy az oklevél alapján abban az államban megilleti, amelyben azt szerezte.

(2) Ha e törvény másként nem rendelkezik, az elismerés és a honosítás a külföldi oktatási intézmény jogállása, a bizonyítvány vagy az oklevél jogi hatálya, a tanulmányi idő, valamint a tanulmányi és a vizsgakövetelmények alapján történik.

(3) A bizonyítványa vagy oklevele elismerését, illetve honosítását kérelmező személy (a továbbiakban: kérelmező) feladata, hogy az elismeréshez és a honosításhoz szükséges okiratokat és adatokat biztosítsa.

(4) A kérelmezőnek joga van megjelölni, hogy milyen céllal és milyen hazai végzettségi szintet, szakképesítést vagy szakképzettséget tanúsító bizonyítvánnyal vagy oklevéllel egyenértékű bizonyítványként vagy oklevélként kéri az elismerést vagy a honosítást.

(5) Az elismerés költségeit a kérelmező viseli.

Az elismerés és a honosítás fogalma

3. § (1) Az elismerési eljárás során az eljáró hatóság a külföldi bizonyítvány vagy oklevél jogi hatályát Magyarországon megszerezhető bizonyítvány vagy oklevél jogi hatályával az e törvényben foglalt módon azonosnak nyilvánítja (elismerési eljárás). A honosítási eljárás során az eljáró hatóság a külföldi oklevél jogi hatályát az eljáró hatóság által kiállított oklevél jogi hatályával az e törvényben foglalt módon azonosnak nyilvánítja (honosítás). A bizonyítvány vagy az oklevél továbbtanulási céllal történő elismerése azonban kizárólag a továbbtanulási célnak megfelelő oktatási intézménytípusban történő továbbtanulásra történő jelentkezésre jogosít.

(2) A bizonyítvány és az oklevél elismerése nem mentesít a szakma gyakorlásához jogszabály által előírt további követelmények teljesítése alól.

Hatásköri szabályok

4. § (1) A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismerésével kapcsolatos, e törvényben meghatározott feladatok ellátása, ha e törvény másként nem rendelkezik, az Oktatási Minisztérium hatáskörébe tartozik.

(2) A külföldi bizonyítványok és oklevelek által tanúsított végzettségi szint e törvény II. fejezete szerinti elismerése, ha az oktatási intézményben történő továbbtanulás céljából történik, azon oktatási intézmény hatáskörébe tartozik, amelyben a kérelmező tanulmányait folytatni szándékozik.

(3) A külföldi oklevelek által tanúsított tudományos fokozat e törvény III. fejezete szerinti honosítása azon hazai egyetem, illetve egyetemek hatásköre, amelyek a külföldi tudományos fokozat által tanúsított tudományterületen, illetve azon belül azonosítható tudományágban a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Ftv.) alapján jogosultak doktori képzésre és doktori fokozat odaítélésére. Az az egyetem, amely az adott tudományterületen és tudományágban akkreditált PhD, illetve DLA programmal rendelkezett, de 2002. június 30-ig nem szerzett jogosultságot doktori iskola működtetésére, valamint doktori, illetve mesterképzésre, illetve fokozatadásra, e határidőt követően külföldön szerzett tudományos fokozat honosítására nem jogosult.

(4) A külföldi bizonyítványok által tanúsított szakképesítés e törvény IV. fejezete szerinti elismerése a szakmai és vizsgáztatási követelményrendszer meghatározására jogosított miniszter által irányított minisztérium hatáskörébe tartozik.

(5) A külföldi bizonyítványok és oklevelek által tanúsított szakképesítés és szakképzettség e törvény Harmadik része szerinti elismerése azon minisztérium hatáskörébe tartozik, amely az elismerni kért szakképesítést vagy szakképzettséget tanúsító bizonyítvány vagy oklevél birtoklásához kötött szakma, hivatás, foglalkozás vagy munkakör (a továbbiakban: szakma) gyakorlásának szabályozásáért felelős.

(6) A külföldi oklevelek által tanúsított hitéleti képzés szakképzettségének elismerése azon hazai egyházi felsőoktatási intézmény hatásköre, amely a megfelelő hazai oklevél kiállítására jogosult.

(7) Külföldön folytatott résztanulmányok beszámítása annak az oktatási intézménynek a hatásköre, amelyben a kérelmező a tanulmányait folytatni szándékozik.

(8) E törvény alkalmazása során eljáró hatóságnak az (1)-(7) bekezdésben meghatározott minisztérium vagy oktatási intézmény minősül.

(9) A Magyarországon működő külföldi felsőoktatási intézmény által kiállított oklevelek hazai elismeréséről az Ftv. szerint adott engedély rendelkezhet.

5. § (1) Az eljáró hatóság az elismeréssel vagy honosítással kapcsolatos szakértői feladatok ellátására szakértői bizottságot vagy szakértői bizottságokat hozhat létre.

(2) Az oktatási intézmény végzettségi szint továbbtanulási céllal történő elismerése, továbbá résztanulmányok beszámítása esetén szakértőként az Oktatási Minisztériumot is megkeresheti.

(3) A szakképesítés és a szakképzettség elismerésére irányuló eljárás során az eljáró hatóság szakértőként hazai oktatási intézményt is megkereshet.

(4) Az e törvény Harmadik része szerinti elismerésből adódó teendők összehangolása az Oktatási Minisztérium feladata.

(5) Az e törvény Harmadik részében szabályozott, ápolói és szülésznői bizonyítványok, fogorvosi, gyógyszerészi és orvosi oklevelek elismeréséből adódó teendők összehangolása az Egészségügyi Minisztérium feladata.

(6) Az e törvény Harmadik részében szabályozott, állatorvosi és építészmérnöki oklevelek elismeréséből adódó teendők összehangolása a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium feladata.

Az elismerési és a honosítási eljárás közös eljárási szabályai

6. § (1) A külföldi bizonyítvány és oklevél által tanúsított végzettségi szint, szakképesítés, szakképzettség vagy tudományos fokozat elismerése az elismerési vagy a honosítási eljárás során történik.

(2) Bizonyítványa vagy oklevele elismertetésére vagy honosíttatására az jogosult, aki kérelme benyújtásakor állampolgárságát, személyes adatait az állampolgárság és a személyi adat igazolására szolgáló hatósági igazolvánnyal, illetve magyarországi lakóhelyét lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal igazolja.

(3) Személyi adatok igazolására szolgáló hatósági igazolvány a magyar és valamely tagállam [25. § (2) bekezdés] állampolgára, továbbá a bevándoroltak esetén a személyi azonosító adatokat tartalmazó hatósági igazolvány (személyazonosító igazolvány), az útlevél vagy a jogosítvány, más esetben a tartózkodási vagy a letelepedési engedély.

(4) A kérelmezőnek nem kell teljesítenie a (2) bekezdésben foglalt feltételt, ha

- a) az elismerést továbbtanulási céllal kéri,
- b) a kérelem a Harmadik rész hatálya alá tartozik, vagy
- c) résztanulmányok beszámítását kéri.

7. § (1) Az eljárás megindítására irányuló, az eljáró hatósághoz benyújtandó kérelemhez a kérelmezőnek mellékelnie kell

a) az eredeti bizonyítvány vagy oklevél hiteles másolatát, illetve, kivételesen, az eredeti oklevéllel azonos okirat (pl. másodlat) hiteles másolatát,

b) a külföldi oktatási intézmény által kiállított olyan okirat hiteles másolatát (pl. lecke-könyvet, ellenőrző könyvet), amely hitelt érdemlően igazolja a tanulmányok időtartamát, és a bizonyítvány vagy oklevél megszerzése érdekében előírt tanulmányi követelmények (a hallgatott tárgyak, vizsgák, szakdolgozatok, államvizsgák stb.) sikeres teljesítését,

c) az a) és b) pontban megjelölt okiratok magyar nyelvű hiteles fordítását, és

d) ha az eljárásért díjat kell fizetni, annak igazolását, hogy a kérelmező a díjat megfizette.

(2) Az eljáró hatóság felhívhatja a kérelmezőt a (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott okiratok eredetijének bemutatására. Az eljáró hatóság meghatározhatja, hogy egyes nyelveken az említett okiratok nem hiteles fordításban is benyújthatók.

(3) Az eljáró hatóság kivételes méltányosságból felmentheti a kérelmezőt a (1) bekezdésben meghatározott okiratainak benyújtása alól, ha a kérelmező menekült, menedékes vagy befogadott, az elismerést továbbtanulási céllal kéri, és bizonyítja vagy valószínűsíti, hogy okiratai neki fel nem róható okból nem állnak rendelkezésére.

(4) Hiteles fordításnak minősül az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda, a magyar külképviseleti szerv és a magyar közjegyző hitelesítési záradékával ellátott fordítás.

(5) Az e törvény Harmadik része szerinti elismerés esetén hiteles fordításnak tekintendő az a magyar fordítás is, amely hitelesnek minősül az Európai Unió küldő államának vagy származási országának joga szerint.

(6) Hiteles másolatnak minősül a jogszabály által hitelesnek minősített másolat, továbbá az eljáró hatóság által az eredeti okiratról készített és hitelesített másolat.

8. § (1) Az elismerési és a honosítási eljárás során a kérelmező felhívható arra, hogy a 7. §-ban meghatározott okiratok mellett

a) mutassa be a bizonyítvány vagy az oklevél megszerzésére irányuló tanulmányait megelőzően folytatott tanulmányainak igazolására szolgáló bizonyítványainak, okleveleinek másolatát, illetve

b) nyújtson be olyan, a külföldi oktatási intézmény által kiállított okirat másolatát, amelyből az intézmény, szak tanulmányi rendje, tanulmányi programja megismerhető, ha a kérelem mellékleteként benyújtott okiratok nem nyújtanak elegendő információt az elbírálásához.

(2) Az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmezőnek az (1) bekezdés szerinti okiratok hiteles másolatát, illetve hiteles fordítását is be kell nyújtania.

(3) Amennyiben a kérelmező által benyújtott okiratok valóságos tekintetében kétség merül fel, vagy a kérelmező az oklevél elismeréséhez vagy honosításához szükséges okiratokkal nem rendelkezik, és azok, az eljáró hatóság megítélése szerint általa nem, vagy nehezen szerezhetők be, az eljáró hatóság az eljárást felfüggesztve megkeresést intézhet az illetékes külföldi intézményhez, szervezethez vagy hatósághoz.

(4) Az eljáró hatóság a kérelem alapján jár el. Ha a bizonyítási eljárás során megállapítható, hogy a kérelemben foglaltak szerinti elismerés vagy honosítás feltételei hiányoznak, de más módon történő elismerés vagy honosítás lehetséges, akkor az eljáró hatóság a kérelmezőt kérelme módosításának lehetőségéről tájékoztatja.

(5) Ha az elismerés vagy a honosítás feltételei hiányoznak, az eljáró hatóság az elismerést vagy a honosítást határozatában megtagadja.

(6) Az elismerési vagy honosítási eljárás lefolytatását az eljáró hatóság megtagadja, ha az oklevél vagy bizonyítvány elismeréséről vagy honosításáról eljárását megelőzően az eljáró hatóság vagy más hatóság jogerős határozatot hozott.

9. § (1) Az eljáró hatóság a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül hiánypótlásra hívja fel a kérelmezőt, ha a kérelmet nem a jogszabályoknak megfelelően nyújtotta be.

(2) Az eljáró hatóság az e törvény II. és III. fejezete szerinti eljárásban a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül, a IV. és V. fejezet, valamint Harmadik rész szerinti eljárásban a kérelem benyújtásától számított 90 napon belül dönt.

(3) Az eljárási határidők egy alkalommal, legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatók.

(4) A kérelem benyújtása napjának azt a napot kell tekinteni, amelyen a kérelmező a 7. és a 8. §-ban meghatározott valamennyi okiratot benyújtotta.

10. § (1) Ha az eljáró hatóság megállapítja, hogy a felettes szerv vagy a bíróság által el nem bírált határozata jogszabályt sért, akkor határozatát a kézbesítéstől számított egy éven belül módosítja vagy visszavonja.

(2) Ha a kérelmező az e törvényben szabályozott államigazgatási eljárás során a határozatot befolyásoló bűncselekményt követett el, az eljáró hatóság a határozatot határidőre való tekintet nélkül módosítja vagy visszavonja.

(3) Az eljáró hatóság a kérelmező javára határidőre való tekintet nélkül módosítja vagy visszavonja a felettes szerv vagy a bíróság által el nem bírált határozatát, ha a határozat jogsértő, vagy a kérelem elbírálása szempontjából olyan lényeges, a határozat meghozatalakor figyelembe nem vett tény vagy bizonyíték merült fel, amelyet a kérelmező önhibáján kívül nem érvényesíthetett.

11. § (1) Ha az eljáró hatóság oktatási intézmény, az elsőfokú határozat ellen az oktatási miniszterhez, más esetben az eljáró hatóságot irányító miniszterhez lehet fellebbezni.

(2) Résztanulmányok beszámítása esetén, ha az eljáró hatóság közoktatási intézmény, az elsőfokú határozat ellen a fenntartóhoz lehet fellebbezni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott másodfokú hatóság határozata ellen államigazgatási szerv előtt nincs helye további jogorvoslatnak, a kézbesítéstől számított harminc napon belül azonban a határozat felülvizsgálatát lehet kérni a bíróságtól.

MÁSODIK RÉSZ

AZ ELISMERÉS ÉS A HONOSÍTÁS KÜLÖNÖS SZABÁLYAI

II. Fejezet

AZ ÁLTALÁNOS ISKOLAI, A KÖZÉPISKOLAI ÉS A FELSŐFOKÚ VÉGZETTSÉGI SZINT ELISMERÉSE

Az általános iskolai végzettségi szint elismerése

12. § (1) Általános iskolai bizonyítványként az olyan külföldi bizonyítvány ismerhető el,

a) amely közoktatási intézményben legalább nyolc évfolyam elvégzését tanúsítja, és

b) amelynek alapján, figyelembe véve a külföldi oktatási intézmény jogállását, a bizonyítvány jogi hatályát és a tanulmányi követelményeket, megállapítható, hogy a hazai általános iskolai végzettségi szinttel azonos végzettségi szintet tanúsít.

(2) Ha az elismerés továbbtanulási céllal történik, akkor általános iskolai bizonyítványként az (1) bekezdés b) pontjának meg nem felelő olyan külföldi bizonyítvány is elismerhető, amely valószínűsíti, hogy a kérelmező felkészült a további tanulmányok folytatására.

(3) Az eljáró hatóság az elismerésről értesíti az Oktatási Minisztériumot is.

A középiskolai végzettségi szint elismerése

13. § (1) Középiskolai érettségi bizonyítványként az olyan külföldi bizonyítvány ismerhető el, amelynek alapján, figyelembe véve a külföldi oktatási intézmény jogállását, a bizonyítvány jogi hatályát és a tanulmányi követelményeket, megállapítható, hogy a hazai középiskolai érettségi bizonyítvánnyal azonos végzettségi szintet tanúsít, és amely

- a) a kérelmezőt az adott országban felsőoktatási intézménybe történő jelentkezésre jogosítja,
- b) közoktatási intézményben legalább tizenkét évfolyam elvégzését tanúsítja, és
- c) tanúsítja, hogy a kérelmező tanulmányai befejezésekor legalább négy tantárgyból külön vizsgát tett.

(2) Ha az elismerés továbbtanulási céllal történik, akkor középiskolai érettségi bizonyítványként az (1) bekezdés feltételeinek meg nem felelő olyan külföldi bizonyítvány is elismerhető, amely

- a) közoktatási intézményben legalább tizenkét évfolyam, vagy ha az adott külföldi államban a közoktatás tizenegy évfolyamból áll, akkor tizenegy évfolyam elvégzését tanúsítja,
- b) a kérelmezőt az adott országban felsőoktatási intézménybe történő jelentkezésre jogosítja, és
- c) valószínűsíti, hogy a kérelmező felkészült a további tanulmányok folytatására.

(3) Az eljáró hatóság az elismerésről értesíti az Oktatási Minisztériumot is.

A felsőfokú végzettségi szint elismerése

14. § (1) Hazai felsőoktatási intézményben megszerezhető főiskolai végzettségi szintet tanúsító oklevélként az olyan külföldi oklevél ismerhető el,

- a) amely felsőfokú alapképzésben folytatott legalább hároméves időtartamú tanulmányok befejezését tanúsítja,
- b) amely az első fokozatú egyetemi végzettség megszerzését tanúsítja, ha a külföldi képzés többfokozatú, és
- c) amely alapján megállapítható a végzettségi szintek azonossága.

(2) Hazai felsőoktatási intézményben megszerezhető egyetemi végzettségi szintet tanúsító oklevélként a külföldi oklevél akkor ismerhető el, ha

a) a külföldi oklevél

- egyetemi szintű alapképzésben folytatott tanulmányok befejezését tanúsítja,
- főiskolai szintű végzettség megszerzése után kiegészítő egyetemi alapképzés befejezését tanúsítja, vagy
- amennyiben a külföldi képzés többfokozatú, akkor az az első fokozatú egyetemi végzettség után a második fokozatú egyetemi végzettség megszerzését tanúsítja;

b) megállapítható a végzettségi szintek azonosság;

c) az oklevél vagy az oklevelek együttesen legalább négyéves időtartamú képzés befejezését tanúsítják; és

d) a külföldi oklevél tudományos (doktori) fokozat megszerzésére jogosít.

(3) Hazai felsőoktatási intézményben megszerezhető, főiskolai, illetve egyetemi végzettségi szintre épülő posztgraduális végzettségi szintet tanúsító oklevélként a külföldi oklevél akkor ismerhető el, ha

a) megállapítható a végzettségi szintek azonossága, és

b) az oklevél főiskolai, illetve egyetemi végzettségi szintre épülő posztgraduális végzettségi szintű, legalább egyéves időtartamú tanulmányok befejezését tanúsítja.

(4) A határozatban rendelkezni kell arról is, hogy a kérelmező milyen formában használhatja a külföldi felsőoktatási intézmény által adományozott címét. Ha a kérelmező címe összetéveszthető valamely hazai címmel, az eljáró hatóság előírja, hogy a külföldi cím csak az oklevelet kiállító intézmény vagy hatóság megnevezésével együtt használható.

(5) Ha külföldi felsőoktatási intézmény Magyarországon rendszeres alapképzést, szakirányú vagy doktori képzést (önállóan, más szervezet keretében vagy azzal együttműködve, távoktatás keretében vagy más hasonló módon) folytat, akkor oklevelét akkor lehet elismerni, ha hazai működését az oktatási miniszter engedélyezte.

(6) Ha külföldi felsőoktatási intézmény rendszeres alapképzést, szakirányú vagy doktori képzést (önállóan, más szervezet keretében vagy azzal együttműködve, távoktatás keretében vagy más hasonló módon) a székhelyétől eltérő államban folytat, oklevelét akkor lehet elismerni, ha a képzést mindkét államban elismerik.

III. Fejezet

TUDOMÁNYOS FOKOZAT HONOSÍTÁSA

15. § (1) Az eljáró hatóság doktori (PhD) fokozatként vagy mester (DLA) fokozatként [a továbbiakban együtt: doktori (PhD) fokozat] honosítja a külföldön szerzett tudományos fokozatot akkor, ha

a) azt olyan külföldi oktatási intézmény állította ki, amely a külföldi állam joga alapján tudományos fokozat kiállítására jogosult, és

b) a tudományos fokozat megszerzésének követelményei megfelelnek vagy kiegészítő feltételek előírásával megfeleltethetők a doktori (PhD) fokozat megszerzéséhez a jogszabályok és az eljáró hatóság doktori szabályzata által előírt követelményeknek.

(2) Az eljáró hatóság a külföldi tudományos fokozat honosítását feltételekhez (doktori szigorlat, a doktori értekezés megvédése stb.) kötheti.

(3) Az eljáró hatóság a tudományos fokozat honosításáról rendelkező határozatban feljogosítja a kérelmezőt a doktori cím használatára.

IV. Fejezet

A SZAKKÉPESÍTÉS ELISMERÉSE

Az alap-, közép- és felsőfokú szakképesítés elismerése, az igazolás

16. § (1) Magyarországon megszerezhető, alap-, közép- vagy felsőfokú szakképesítést tanúsító bizonyítványként olyan külföldi bizonyítvány ismerhető el, amely, figyelembe véve a kiállító külföldi intézmény jogállását, a bizonyítvány jogi hatályát, továbbá összehasonlítva a képzés időtartamát, tartalmát, valamint a szakmai és vizsgakövetelményeket, olyan szakképesítést tanúsít, amely Magyarországon megszerezhető vagy korábban megszerezhető volt.

(2) Az eljáró hatóság a bizonyítvány elismerését szakmai vizsga letételéhez kötheti.

(3) Szakmai vizsga annak ellenőrzése érdekében írható elő, hogy a kérelmező rendelkezik-e a hazai képzésben megszerezhető ismeretekkel. Szakmai vizsga előírása esetén a határozatban rendelkezni kell a vizsga követelményeiről, a vizsgáztató szervről és a vizsga letételének határidejéről. A vizsga követelményei csak olyan ismeretek számonkérését tartalmazhatják, amelyeket a magyar jog által meghatározott képesítési követelmények írnak elő, vagy amelyet a hazai képzés tartalmaz, és a kérelmező külföldi tanulmányai során nem szerzett meg, vagy nem állapítható meg, hogy megszerezte. A szakmai vizsga követelményeinek megállapításánál figyelembe kell venni a kérelmező szakmai gyakorlatát és azt a képzést is, amelyben a kérelmező a bizonyítvány vagy az oklevél megszerzése után vett részt.

(4) A mestervizsga elismerésére az (1)-(3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

17. § Az Oktatási Minisztérium a külföldi oktatási intézményben szerzett bizonyítványnak a magyar általános iskolai, szakképesítő vagy középiskolai érettségi bizonyítvánnyal való egyenértékűségéről, ha azt nemzetközi szerződés vagy jogszabály állapítja meg, hatósági igazolást állít ki.

V. Fejezet

A FELSŐFOKÚ VÉGZETTSÉGHEZ KAPCSOLÓDÓ SZAKKÉPZETTSÉG ELISMERÉSE

18. § (1) Külföldi oklevél által tanúsított szakképzettség akkor ismerhető el a hazai felsőoktatásban megszerezhető szakképzettségként, ha

a) a szakképzettség az oklevél által tanúsított főiskolai vagy egyetemi végzettségi szinthez kapcsolódik, és

b) megállapítható, hogy a kérelmező képzése megfelel a jogszabály által előírt képesítési követelményeknek és a hazai képzés rendjének.

(2) Az eljáró hatóság a szakképzettség elismerését feltételekhez kötheti. Az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmező

a) igazolja, hogy külföldön meghatározott időn keresztül gyakorolta a szakmát,

b) teljesítsen szakmai gyakorlatot,

c) tegyen szakmai vizsgát [16. § (3) bekezdés],

d) tegyen eleget más kiegészítő feltételeknek, ha a külföldi képzés rendje eltér a hazai képzés rendjétől, de a különbség hazai felsőoktatási intézményben kiegészítő vizsgák, kiegészítő képzés teljesítésével kiküszöbölhető, illetve

e) tegyen esküt vagy fogadalmat, ha a szakképzettség hazai gyakorlásához ezt jogszabály előírja.

(3) Szakmai gyakorlat végzése akkor írható elő, ha azt a hazai képesítési követelmények az oklevél megszerzésének feltételeként tartalmazzák. A határozatban rendelkezni kell a szakmai gyakorlat időtartamáról, a gyakorlatot szervező intézményről és az intézménynél történő jelentkezés határidejéről.

19. § (1) Az eljáró hatóság az oklevél elismeréséről rendelkező határozatában a kérelmezőt feljogosítja a megfelelő hazai szakmai cím viselésére.

(2) Ha az eljáró hatóság a kérelmező állatorvos, általános orvos, fogorvos vagy jogász szakképzettségét ismeri el, a kérelmezőt feljogosítja az egyetemi végzettséget igazoló doktori cím használatára is.

(3) A 18. § szerinti szakképzettségen az Ftv. 85. § (5) bekezdése szerinti, főiskolai vagy egyetemi alapképzésre épülő szakirányú továbbképzés keretében szerzett szakképzettséget is érteni kell.

20. § Amennyiben szakma gyakorlásának feltételeiről rendelkező jogszabály elismert vagy honosított bizonyítványról vagy oklevélről rendelkezik, azon olyan okiratot kell érteni, amelyet az adott szakképesítést, illetve szakképzettséget tanúsító bizonyítványként, illetve oklevélként honosított (III. fejezet) vagy ismert el (IV. és V. fejezet) az eljáró hatóság. Ha jogszabály más esetben rendelkezik elismerésről vagy honosításról, akkor azon a II. fejezet szerinti eljárás értendő.

HARMADIK RÉSZ

AZ EURÓPAI UNIÓ VALAMELY TAGÁLLAMÁBAN ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ VALAMELY POLGÁRA ÁLTAL SZERZETT, KÉPZÉST TANÚSÍTÓ OKIRATOK ELISMERÉSE

VI. Fejezet

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGI JOG ALÁ TARTOZÓ ELISMERÉS KÖZÖS SZABÁLYAI

21. § (1) E rész rendelkezéseit kell alkalmazni, ha valamely tagállam állampolgára Magyarországon szabályozott szakmát szándékozik gyakorolni, és a küldő államban vagy származási országban jogosult ugyanannak a szakmának a gyakorlására.

(2) A Második rész rendelkezéseit kell alkalmazni, ha

a) a kérelmező nem állampolgára valamely tagállamnak [25. § (2) bekezdés],

b) a kérelmező képzést tanúsító okiratát nem valamely tagállamban szerezte, vagy

c) a kérelmező az elismerést nem a szakma gyakorlása céljából kéri.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott állampolgárok Magyarországon történő szakmagyakorlása tekintetében a Harmadik rész rendelkezésein túl alkalmazni kell a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi egyezményt kihirdető törvénynek a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó egyéb rendelkezéseit, valamint az ennek alapján a tárgykört szabályozó egyéb rendelkezéseket.

Az európai közösségi jog alá tartozó elismerés alapelvei

22. § (1) Ha valamely szabályozott szakma gyakorlása Magyarországon képzettségi tanúsítvány, bizonyítvány, végbizonyítvány vagy oklevél birtoklásához kötött, a kérelmező szakképesítése vagy szakképzettsége a szabályozott szakma gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt szakképesítéssel vagy szakképzettséggel akkor minősül egyenértékűnek, ha a kérelmező a küldő államban vagy származási országban jogosult a szakma gyakorlására.

(2) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a bizonyítvány vagy oklevél elismerése esetén a kérelmező megfelel a bizonyítvány vagy az oklevél birtoklásán túlmenően jogszabályban előírt, a képesítésre, képzésre meghatározott további feltételeknek is.

(3) Az eljáró hatóság eljárása során figyelembe veszi, hogy a kérelmező a küldő államban vagy származási országban a szabályozott szakma gyakorlására feljogosított, szakképzett személy.

(4) Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, a kérelmező jogosult az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga közötti választásra.

Valamely tagállamban kiállított okiratok felhasználása, az eskü és a fogadalom

23. § (1) Ha az adott szakma gyakorlásának valamely körülmény igazolása a feltétele, így különösen a jó hírnév, a büntetlen előélet, vagy az, hogy a szakma gyakorlásától az adott személyt nem tiltották el, az eljáró hatóság ennek igazolását a kérelmező számára kötelezővé teszi. Az eljáró hatóság a szakma gyakorlásához előírt körülmény megfelelő bizonyítékeként fogadja el a hazai igazolásnak megfelelő olyan igazolást, amelyet a küldő állam vagy származási ország illetékes hatósága állított ki.

(2) Ha a küldő állam vagy származási ország illetékes hatósága nem állít ki az (1) bekezdés szerinti igazolást, akkor a kérelmező az igazolást olyan módon pótolja, hogy esküt, ilyen jogintézmény hiányában nyilatkozatot tesz a küldő állam vagy származási ország illetékes hatósága előtt. Az illetékes hatóság az eskü vagy nyilatkozat hitelességéről igazolást állít ki.

(3) Ha az eljáró hatóság a kérelmezőnek szellemi vagy fizikai állapotára vonatkozó egészségügyi igazolását ír elő, akkor elfogadja a küldő állam vagy származási ország által megkövetelt hasonló iratok bemutatását.

(4) Ha a küldő állam vagy származási ország nem írja elő a szakmát gyakorolni szándékozó személynek a (3) bekezdés szerinti követelmény teljesítését, az eljáró hatóság elfogadja a tagállam illetékes hatósága által kiállított, a Magyarországon előírthoz hasonló igazolást.

(5) Az eljáró hatóság elfogadja a kérelmező pénzügyi helyzetére vonatkozó, a küldő állam vagy származási ország pénzügyi hatósága által kiállított igazolást is.

(6) Ha valamely szabályozott szakmát Magyarországon csak megfelelő felelősségbiztosítással lehet gyakorolni, az eljáró hatóság ennek igazolásaként elfogadja a küldő állam vagy származási ország biztosítóiintézetének az igazolását is, amennyiben a biztosítási szerződés a szerződési feltételek és a biztosítási összeg tekintetében a magyar jogszabályok által előírtaknak megfelelő.

(7) Az eljáró hatóság akkor köteles elfogadni a kérelmező igazolásait, ha a kérelmező azok hiteles másolatát és hiteles fordítását az eredeti okiratok kiállítását követő három hónapon belül nyújtja be az eljáró hatósághoz.

(8) Azon tagállamok állampolgárainak, akik olyan szabályozott szakma gyakorlását szándékozzák megkezdeni, amelyhez jogszabály eskü vagy ünnepélyes fogadalom letételét írja elő, és ezek letétele, tartalmuk miatt, kizárólag magyar állampolgártól várható el, az eljáró hatóság biztosítja, hogy az esküt vagy fogadalmat a kérelmező megfelelő formában tehesse le.

A hazai és a külföldi szakmai cím használata

24. § (1) Ha a kérelmező teljesíti a szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit, akkor az eljáró hatóság biztosítja számára azt a jogot, hogy használhassa Magyarországon a szakmának megfelelő magyar szakmai megnevezést, címet.

(2) Ha az eljáró hatóság a kérelmező állatorvos, általános orvos, fogorvos vagy jogász szakképzettségét ismeri el, a kérelmezőt a doktori cím használatára is feljogosítja.

(3) Ha a kérelmező teljesíti a szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit, akkor az eljáró hatóság biztosítja számára azt a jogot, hogy a megfelelő idegen nyelven használhassa a külföldi felsőoktatásban megszerzett, tudományos vagy szakmai címét, illetve annak rövidítését.

(4) Az eljáró hatóság kikötheti, hogy a (3) bekezdés szerinti címet annak az intézménynek vagy vizsgáztató hatóságnak a neve kövesse, amely a címet odaítélte.

Értelmező rendelkezések

25. § (1) E rész alkalmazásában a következő fogalmak esetén az alábbi meghatározásokat kell alkalmazni.

(2) Tagállamnak minősül az Európai Unió tagállama, továbbá az az állam, amely nemzetközi szerződés vagy jogszabály alapján az oklevelek és bizonyítványok kölcsönös elismerése tekintetében az Európai Unió tagállamaival azonos megítélés alá esik.

(3) Szabályozott szakmai tevékenységnek minősül az a tevékenység, amelynek a folytatása valamely tagállamban jogszabály alapján, közvetve vagy közvetlenül képzést tanúsító okirat birtoklásához kötött. Szabályozott szakmai tevékenységnek minősül különösen

a) az a szakmai vagy foglalkozási címmel folytatott tevékenység, amely esetén a cím jogszerű használata képesítést tanúsító okirat birtoklásához kötött;

b) az egészségüggyel kapcsolatos tevékenység, a külön szociális biztonsági, egészségügyi jogszabályokban meghatározott képesítési feltételek szerint; illetve

c) amelyet szövetség, kamara vagy más szervezet tagja, e tagságával összefüggésben folytat, amennyiben a szervezet

- alapvető célja az érintett szakmai terület magas színvonalának fejlesztése és fenntartása,

- ezen cél elérése érdekében - valamely tagállam által meghatározott formában - elismert,

- tagjai részére oklevelet vagy végbizonyítványt bocsát ki,

- biztosítja, hogy tagjai betartsák azon szakmai szabályokat, amelyeket előír, és

- foglalkozási vagy szakmai cím használatának jogával ruházza fel tagjait, vagy biztosítja tagjai részére az oklevélhez vagy a végbizonyítványhoz kapcsolódó előnyöket.

(4) Szabályozott szakmának minősül az a szakma, amelynek gyakorlása valamely tagállamban szabályozott szakmai tevékenység vagy tevékenységek folytatását is igényli.

26. § (1) Oklevélnek minősül az a képzést tanúsító, illetve ezzel azonos hatályú okirat vagy ezek összessége,

a) amelyet valamely tagállam illetékes hatósága jogszerűen állított ki,

b) amely tanúsítja, hogy a kérelmező valamely felsőoktatási intézményben vagy azonos szintű intézményben sikeresen befejezte a legalább hároméves képzési idejű nappali, illetőleg ennek megfelelő képzési időtartamú nem nappali képzésű felsőfokú tanulmányait, és ha ez az adott tagállamban egyébként követelmény, a felsőfokú képzést követően előírt szakmai gyakorlatot is sikeresen teljesítette,

c) amely tanúsítja, hogy a kérelmező az adott tagállamban egy szabályozott szakma gyakorlásához előírt szakképesítéssel rendelkezik, és

d) amely tanúsítja, hogy a képzésre túlnyomórészt valamely tagállamban került sor.

(2) Oklevélnek minősül továbbá az a képzést tanúsító, illetve az ezzel azonos hatályú okirat vagy ezek összessége, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága abban a tagállamban vagy egy más tagállamban elfogadott képzés sikeres befejezését követően állított ki, és amelyet az adott tagállam illetékes hatósága valamely szabályozott szakma gyakorlása szempontjából az (1) bekezdés szerinti oklevéllel egyenértékűnek ismert el.

(3) Oklevéllel rendelkezőnek kell tekinteni a kérelmezőt akkor is, ha hároméves szakmai gyakorlattal rendelkezik abban a tagállamban, amely egy nem tagállamban szerzett oklevelét elismerte.

27. § (1) Végbizonyítványnak minősül az a képzést tanúsító, illetve ezzel azonos hatályú okirat vagy ezek összessége,

a) amelyet egy tagállam illetékes hatósága jogszerűen állított ki;

b) amely tanúsítja, hogy a kérelmező sikeresen teljesített

- valamely három évesnél rövidebb, de legalább egyéves nappali képzést, vagy ennek megfelelő képzési időtartamú nem nappali képzést, amelynél felvételi követelmény az adott ország felsőoktatási képzésében való részvételhez megkövetelt középfokú képzés sikeres befejezése, és teljesítette a középfokú képzés utáni képzéshez előírt szakmai gyakorlatot, vagy

- külön jogszabályban meghatározott képzést;

c) amely tanúsítja, hogy a kérelmező az adott tagállamban egy szabályozott szakma gyakorlásához előírt szakképzettséggel rendelkezik; és

d) amely tanúsítja, hogy a képzésre túlnyomórészt valamely tagállamban, vagy valamely tagállam jogszabályainak megfelelő képzést nyújtó, nem tagállamban lévő oktatási intézményben került sor.

(2) Végbizonyítványnak minősül továbbá az a képzést tanúsító, illetve ezzel azonos hatályú okirat vagy ezek összessége, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága abban a tagállamban vagy egy más tagállamban elfogadott képzés sikeres befejezését követően állított ki, és amelyet az adott

tagállam illetékes hatósága valamely szabályozott szakma gyakorlása szempontjából az (1) bekezdés szerinti végbizonyítvánnyal egyenértékűnek ismert el.

(3) Végbizonyítvánnyal rendelkezőnek kell tekinteni a kérelmezőt akkor is, ha hároméves szakmai gyakorlattal rendelkezik abban a tagállamban, amely egy nem tagállamban szerzett végbizonyítványát elismerte.

28. § (1) Bizonyítványnak minősül az a képzést tanúsító, illetve az ezzel azonos hatályú okirat vagy ezek összessége,

a) amelyet egy tagállam illetékes hatósága jogszerűen állított ki;

b) amely tanúsítja, hogy

1. a kérelmező a középfokú képzés sikeres befejezése után

- valamely oktatási intézményben és/vagy a munkahelyén a 27. § (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó képzésben részt vett, és ha ez az adott tagállamban követelmény, az előírt gyakornoki időt vagy szakmai gyakorlatot is teljesítette, vagy

- teljesítette a középfokú képzéséhez járuló gyakornoki időt vagy szakmai gyakorlatot, vagy

2. a kérelmező egy szakképesítés megszerzésére irányuló középfokú képzést követően

- valamely oktatási intézményben és/vagy a munkahelyén a 27. § (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó képzésben részt vett, és ha ez az adott tagállamban követelmény, az előírt gyakornoki időt vagy szakmai gyakorlatot is teljesítette, vagy

- teljesítette a középfokú képzéséhez járuló gyakornoki időt vagy szakmai gyakorlatot;

c) amely tanúsítja, hogy a kérelmező az adott tagállamban egy szabályozott szakma gyakorlásához előírt szakképesítéssel rendelkezik; és

d) amely tanúsítja, hogy a képzésre túlnyomórészt valamely tagállamban, vagy valamely tagállam jogszabályainak megfelelő képzést nyújtó, nem tagállamban lévő oktatási intézményben került sor.

(2) Bizonyítványnak minősül továbbá az a képzést tanúsító, illetve ezzel azonos hatályú okirat vagy ezek összessége, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága abban a tagállamban vagy egy más tagállamban elfogadott képzés sikeres befejezését követően állított ki, és amelyet az adott tagállam illetékes hatósága valamely szabályozott szakma gyakorlása szempontjából az (1) bekezdés szerinti bizonyítvánnyal egyenértékűnek ismert el.

(3) Bizonyítvánnyal rendelkezőnek kell tekinteni a kérelmezőt akkor is, ha kétéves szakmai gyakorlattal rendelkezik abban a tagállamban, amely egy nem tagállamban szerzett bizonyítványát elismerte.

29. § Képzettségi tanúsítványnak minősül az a képzést tanúsító, illetve az ezzel azonos hatályú okirat vagy ezek összessége,

a) amely valamely képzés sikeres befejezését tanúsítja, de nem minősül oklevélnek, végbizonyítványnak vagy bizonyítványnak, vagy

b) amelyet egy tagállam illetékes hatósága valamely szakma gyakorlásához az általa szükségesnek ítélt személyes képzettség, rátermettség vagy ismeret értékelése alapján anélkül bocsát ki, hogy ezt korábbi képzés igazolásától tenné függővé.

30. § (1) Szabályozott képzésnek minősül az olyan képzés, amely, ha ez az adott tagállamban követelmény, gyakorlati képzéssel, gyakornoki idő vagy szakmai gyakorlat teljesítésével egészül ki, és amelynek

a) követelményeit valamely szakma gyakorlására való felkészítés céljából határozták meg, vagy

b) amelynek rendjét valamely tagállam jogszabályai vagy közigazgatási előírásai határozzák meg, vagy amelynek felügyelete vagy jóváhagyása az erre a célra kijelölt illetékes hatóság feladata.

(2) Szabályozott felsőoktatási képzésnek a szabályozott képzés minősül, ha arra valamely felsőoktatási intézményben vagy azonos szintű intézményben legalább hároméves képzési idejű nappali, illetőleg ennek megfelelő képzési időtartamú nem nappali képzésű felsőfokú oktatás keretében kerül sor.

(3) Szakmai gyakorlatnak minősül egy szakmának valamely tagállamban történő jogszerű gyakorlása.

(4) Alkalmazkodási időszaknak minősül valamely szabályozott szakma Magyarországon történő gyakorlása az adott szakma képesített szakemberének felügyeletével. Az alkalmazkodási időszak részletes szabályait az eljáró hatóság állapítja meg, figyelembe kell azonban venni azt az ismeretet is, amelyet a kérelmező szakmai gyakorlata során szerzett meg. Az eljáró hatóság előírhatja, hogy kérelmező a szakma gyakorlása mellett képzésben is részt vegyen. Az alkalmazkodási időszakot az eljáró hatóság által meghatározott módon értékelni kell.

(5) Alkalmassági vizsgának minősül a kérelmező szakmai tudására vonatkozó olyan magyar nyelvű elméleti, illetve gyakorlati vizsga, amelyet az eljáró hatóság abból a célból szervez, hogy felmérje a kérelmező képességét a szabályozott szakma Magyarországon történő gyakorlására. A vizsga követelményeit az eljáró hatóság a hazai képzés és a kérelmező által elvégzett képzés tartalmát alapul véve határozza meg, figyelembe veszi azonban azt az ismeretet is, amelyet a kérelmező szakmai gyakorlata során szerzett meg. Figyelemmel arra, hogy a kérelmező valamely tagállamban képesített szakember, a vizsga követelményei csak olyan ismeretek számonkérésére vonatkozhatnak, amelyek a tevékenység Magyarországon történő folytatása során elengedhetetlenek.

(6) Gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül

a) a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője, az önálló telephelyű szervezeti egység vezetője,

b) a gazdálkodó szervezet tulajdonosa és az a) pont szerinti személy helyettese, ha jogai és kötelezettségei egyébként megfelelnek a képviselt személynek, és

c) az olyan kereskedelmi-műszaki jellegű munkakört betöltő személy, aki a gazdálkodó szervezet egy vagy több szervezeti egységét irányítja.

31. § E rész alkalmazásában állatorvosi, fogorvosi, gyógyszerész, építészmérnöki vagy orvosi oklevélnek, illetve ápolói és szülésznői bizonyítványnak minősül az az oklevél vagy bizonyítvány, amelyet külön jogszabály annak minősít.

VII. Fejezet

A SZAKKÉPZETTSÉG ELISMERÉSÉNEK ÁLTALÁNOS RENDSZERE

32. § (1) E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kérelmező akár önálló vállalkozóként, akár foglalkoztatottként, oklevél birtoklásához kötött szabályozott szakmát szándékozik gyakorolni Magyarországon.

(2) E fejezet rendelkezései nem alkalmazhatók azokra az oklevelekre, amelyek elismeréséről e törvény X. fejezete rendelkezik.

Valamely tagállamban kiállított oklevél hazai oklevélként történő elismerése

33. § (1) Ha valamely szabályozott szakma gyakorlása Magyarországon oklevél birtoklásához kötött, a kérelmező szakképzettsége a szabályozott szakma gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt szakképzettséggel akkor minősül egyenértékűnek, ha a kérelmező

a) olyan oklevéllel rendelkezik, amely lehetővé teszi a szakma gyakorlását abban a tagállamban, amelyben az oklevelet szerezte, vagy

b) a kérelem benyújtását megelőző tíz év során két évig teljes munkaidőben vagy ennek megfelelő időtartamú részmunkaidőben egy olyan tagállamban gyakorolta szakmáját, amely nem nyilvánította szabályozottnak az adott szakmát, és a kérelmező olyan képzést tanúsító okirattal rendelkezik, amely az oklevél fogalmának egyébként megfelel, azonban nem jogosítja fel a kérelmezőt szabályozott szakma gyakorlására, továbbá tanúsítja, hogy a kérelmező az adott szakma gyakorlásához szükséges ismeretekkel rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti okiratnak tekintendő az olyan képzést tanúsító okirat is, amelyet egy tagállam illetékes hatósága állított ki valamely tagállamban elfogadott képzés sikeres befejezését követően, és amelyet egy tagállam az (1) bekezdés szerinti képzést tanúsító okirattal egyenértékűnek ismert el, amennyiben az elismerésről a többi tagállamot és az Európai Bizottságot értesítette.

(3) Az eljáró hatóság nem hívhatja fel a kérelmezőt az (1) bekezdés b) pontja szerinti kétéves szakmai gyakorlat igazolására, ha a kérelmező képzést tanúsító okiratát szabályozott felsőfokú képzés keretében szerezte meg.

Kompenzációs intézkedések

34. § (1) Ha a kérelmező képzésének a 26. § (1) bekezdése szerint számított időtartama legalább egy évvel rövidebb, mint a Magyarországon előírt képzés időtartama, az eljáró hatóság az oklevél egyenértékűségének elismerését szakmai gyakorlat igazolásától teheti függővé.

(2) A szakmai gyakorlatnak az eljáró hatóság által előírt időtartama

a) nem haladhatja meg a kérelmező által teljesített képzés és a Magyarországon előírt képzés különbségének a kétszeresét, ha ez a felsőoktatási képzés időtartamának vagy a vizsgával záruló gyakornoki idő tartamának a különbségéből ered, illetve

b) nem haladhatja meg a kérelmező által teljesített képzés és a Magyarországon előírt képzés különbségét, ha ez a különbség olyan szakmai gyakorlatra vonatkozik, amelyet a kérelmező a szakma képesített szakemberének felügyeletével teljesített.

(3) A 26. § (2) bekezdése szerinti oklevelek esetén a képzés időtartama azonosnak tekintendő a 26. § (1) bekezdése szerinti, azonos jogokat tanúsító oklevél megszerzéséhez szükséges képzés időtartamával, figyelembe kell venni azonban a 33. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti szakmai gyakorlatot is.

(4) Az eljáró hatóság legfeljebb négyéves szakmai gyakorlat igazolását írhatja elő.

35. § (1) Az eljáró hatóság három évnél nem hosszabb alkalmazkodási időszakot vagy alkalmassági vizsgát írhat elő,

a) ha a kérelmező képzésének gyakorlati vagy elméleti része lényegesen eltér a szabályozott szakma gyakorlásához Magyarországon előírt oklevél megszerzéséhez szükséges képzéstől, vagy

b) a 33. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott esetben, ha Magyarországon a szabályozott szakma egy vagy több olyan szabályozott szakmai tevékenységet is magában foglal, amelyek abban a tagállamban, ahol az oklevelet kiállították, nem részei a szabályozott szakmának, amennyiben a kifejezetten az adott szakmai tevékenység folytatásához szükséges elméleti és gyakorlati ismeret megszerzése része a hazai képzésnek, a kérelmező képzésének azonban nem, vagy

c) a 33. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott esetben, ha Magyarországon a szabályozott szakma egy vagy több olyan szabályozott szakmai tevékenységet is magában foglal, amelyek abban a tagállamban, ahol a képzést tanúsító okiratot kiállították, nem részei a szakmának, feltéve, hogy az adott szakmai tevékenység folytatásához szükséges elméleti és gyakorlati ismeret megszerzése kifejezetten része a hazai képzésnek, a kérelmező képzésének azonban nem.

(2) Az eljáró hatóságnak biztosítania kell, hogy a kérelmező választhasson az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga között.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól az eljáró hatóság akkor térhet el, ha olyan szakmáról van szó, amelynek gyakorlása megköveteli a magyar jog pontos ismeretét, és amelynek állandó és lényeges része a magyar jogra vonatkozó tanácsadás. Ebben az esetben az eljáró hatóság dönti el, hogy a kérelmezőt alkalmazkodási időszak vagy alkalmassági vizsga teljesítésére kötelezi.

(4) Az eljáró hatóság a 34. § (1) bekezdése szerinti szakmai gyakorlatra történő felhívást és az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseket egyidejűleg nem alkalmazhatja.

VIII. Fejezet

A SZAKKÉPZETTSÉG ÉS SZAKKÉPESÍTÉS ELISMERÉSÉNEK KIEGÉSZÍTŐ RENDSZERE

36. § (1) E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kérelmező akár önálló vállalkozóként, akár foglalkoztatottként oklevél, végbizonyítvány, bizonyítvány vagy képzettségi tanúsítvány birtoklásához kötött, szabályozott szakmát szándékozik gyakorolni Magyarországon.

(2) E fejezet rendelkezései nem alkalmazhatóak a X. fejezet hatálya alá tartozó oklevelek, végbizonyítványok, bizonyítványok és képzettségi tanúsítványok, valamint a IX. fejezetben meghatározott tevékenységek esetén.

Valamely tagállamban kiállított oklevél vagy végbizonyítvány hazai oklevélként vagy végbizonyítványként történő elismerése

37. § (1) A 33. §-ban meghatározott esetet kivéve, ha valamely szabályozott szakma gyakorlása Magyarországon oklevél vagy végbizonyítvány birtoklásához kötött, a kérelmező szakképzettsége vagy szakképesítése a szabályozott szakma gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt szakképzettséggel vagy szakképesítéssel akkor minősül egyenértékűnek, ha

a) a kérelmező olyan oklevéllel vagy végbizonyítvánnyal rendelkezik, amely lehetővé teszi a szakma gyakorlását abban a tagállamban, amelyben az oklevelet vagy a végbizonyítványt szerezte; vagy

b) a kérelmező a kérelem benyújtását megelőző tíz év során két évig teljes munkaidőben vagy ennek megfelelő időtartamú részmunkaidőben gyakorolta szakmáját egy olyan tagállamban, amely nem nyilvánította szabályozottnak az adott szakmát, továbbá a kérelmező olyan képzést tanúsító okirattal rendelkezik, amely tanúsítja, hogy a kérelmező az adott szakma gyakorlásához szükséges ismeretekkel rendelkezik, továbbá

- az oklevél vagy a végbizonyítvány fogalmának egyébként megfelel, azonban nem jogosítja fel a kérelmezőt szabályozott szakma gyakorlására, vagy

- külön jogszabályban meghatározott képzést tanúsít.

(2) Az eljáró hatóság, a 38. § (1) bekezdésében foglalt eset kivételével, nem hívhatja fel az (1) bekezdés b) pontja szerinti, kétéves szakmai gyakorlat bizonyítására a kérelmezőt, ha képzést tanúsító okiratát szabályozott képzés keretében szerezte meg.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti okiratnak tekintendő az olyan képzést tanúsító okirat is, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága állított ki valamely tagállamban elfogadott képzés sikeres befejezését követően, és amelyet egy tagállam az (1) bekezdés szerinti képzést tanúsító okirattal egyenértékűnek ismert el, amennyiben az elismerésről a többi tagállamot és az Európai Bizottságot értesítette.

(4) Az eljáró hatóság az (1) bekezdés szerinti elismerést megtagadja, ha Magyarországon olyan szakképzettséget tanúsító oklevél a szabályozott szakma gyakorlásának a feltétele, amelynek jogszabályban előírt képesítési követelményei négy évnél hosszabb képzési időt határoznak meg.

Kompenzációs intézkedések

38. § (1) Ha a kérelmező képzésének a 37. § (1) bekezdése szerint számított időtartama legalább egy évvel rövidebb, mint a Magyarországon előírt képzés időtartama, az eljáró hatóság az oklevél vagy végbizonyítvány egyenértékűségének elismerését szakmai gyakorlat igazolásától teheti függővé.

(2) A szakmai gyakorlatnak az eljáró hatóság által előírt időtartama

a) nem haladhatja meg a kérelmező által teljesített képzés és a Magyarországon előírt képzés különbségének kétszeresét, ha ez a képzés időtartamának vagy a vizsgával záruló gyakornoki időtartamának a különbségéből ered; illetve

b) nem haladhatja meg a kérelmező által teljesített képzés és a Magyarországon előírt képzés különbségét, ha ez a különbség olyan szakmai gyakorlatra vonatkozik, amelyet a kérelmező a szakma képesített szakemberének felügyeletével teljesített.

(3) A 27. § (2) bekezdése szerinti végbizonyítványok esetén a képzés időtartama azonosnak tekintendő a 27. § (1) bekezdése szerinti, azonos jogokat tanúsító végbizonyítvány megszerzéséhez szükséges képzés időtartamával, figyelembe kell venni azonban a 37. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti szakmai gyakorlatot is.

(4) Az eljáró hatóság legfeljebb négyéves szakmai gyakorlat igazolását írhatja elő.

(5) Az eljáró hatóság nem hívhatja fel a kérelmezőt szakmai gyakorlat igazolására, ha a kérelmező olyan végbizonyítvánnyal vagy oklevéllel rendelkezik, amely külön jogszabályban meghatározott képzést tanúsít.

(6) Az eljáró hatóság három évnél nem hosszabb alkalmazkodási időszakot vagy alkalmassági vizsgát írhat elő, ha

a) a kérelmező képzésének gyakorlati vagy elméleti része lényegesen eltér a szabályozott szakma gyakorlásához Magyarországon előírt oklevél vagy végbizonyítvány megszerzéséhez szükséges képzéstől,

b) a 37. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott esetben, ha Magyarországon a szabályozott szakma egy vagy több olyan szabályozott szakmai tevékenységet is magában foglal, amelyek abban a tagállamban, ahol az oklevelet vagy végbizonyítványt kiállították, nem részei a szabályozott szakmának, amennyiben az adott szakmai tevékenység folytatásához szükséges elméleti és gyakorlati ismeret megszerzése része a hazai képzésnek, a kérelmező képzésének azonban nem, vagy

c) a 37. § (1) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott esetben, ha Magyarországon a szabályozott szakma egy vagy több olyan szabályozott szakmai tevékenységet is magában foglal, amelyek abban a tagállamban, ahol a képzést tanúsító okiratot kiállították, nem részei a szakmának, feltéve, hogy az adott szakmai tevékenység folytatásához szükséges elméleti és gyakorlati ismeret megszerzése része a hazai képzésnek, a kérelmező képzésének azonban nem.

(7) Az eljáró hatóságnak biztosítania kell, hogy a kérelmező választhasson az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga között.

(8) A (7) bekezdésben foglaltaktól az eljáró hatóság akkor térhet el, ha olyan szakmáról van szó, amelynek gyakorlása megköveteli a magyar jog pontos ismeretét, és amelynek állandó és lényeges része a magyar jogra vonatkozó tanácsadás. Ebben az esetben az eljáró hatóság dönthet, hogy a kérelmezőt alkalmazkodási időszak vagy alkalmassági vizsga teljesítésére kötelezi.

(9) Az eljáró hatóság az (1) bekezdés szerinti szakmai gyakorlatra történő felhívást és a (6) bekezdésben foglalt rendelkezéseket egyidejűleg nem alkalmazhatja.

Valamely tagállamban kiállított bizonyítvány hazai végbizonyítványként történő elismerése

39. § (1) Ha valamely szabályozott szakma gyakorlása Magyarországon végbizonyítvány birtoklásához kötött, a kérelmező szakképesítése a szabályozott szakma gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt szakképzettséggel akkor minősül egyenértékűnek, ha

a) a kérelmező olyan bizonyítvánnyal rendelkezik, amely lehetővé teszi a szakma gyakorlását abban a tagállamban, amelyben a bizonyítványt szerezte, vagy

b) a kérelmező a kérelem benyújtását megelőző tíz év során két évig teljes munkaidőben vagy ennek megfelelő időtartamú részmunkaidőben gyakorolta szakmáját egy olyan tagállamban, amely nem nyilvánította szabályozottnak az adott szakmát, továbbá a kérelmező olyan képzést tanúsító okirattal rendelkezik, amely a bizonyítvány fogalmának egyébként megfelel, azonban nem jogosítja fel a kérelmezőt szabályozott szakma gyakorlására, és tanúsítja, hogy a kérelmező az adott szakma gyakorlásához szükséges ismeretekkel rendelkezik.

(2) Az eljáró hatóság nem hívhatja fel a kérelmezőt az (1) bekezdés *b*) pontja szerinti kétéves szakmai gyakorlat igazolására, ha a kérelmező képzést tanúsító okiratát szabályozott képzés keretében szerezte meg.

Kompenzációs intézkedések

40. § (1) Az eljáró hatóság három évnél nem hosszabb alkalmazkodási időszakot vagy alkalmassági vizsgát írhat elő.

(2) Az eljáró hatóságnak biztosítania kell, hogy a kérelmező választhasson az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga között.

Valamely tagállamban kiállított oklevél, végbizonyítvány és bizonyítvány hazai bizonyítványként történő elismerése

41. § (1) Ha valamely szabályozott szakma gyakorlása Magyarországon bizonyítvány birtoklásához kötött, a kérelmező szakképesítése a szabályozott szakma gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt szakképzettséggel akkor minősül egyenértékűnek, ha

a) a kérelmező olyan oklevéllel, végbizonyítvánnyal vagy bizonyítvánnyal rendelkezik, amely lehetővé teszi a szakma gyakorlását abban a tagállamban, ahol azt szerezte,

b) a kérelmező a kérelem benyújtását megelőző tíz év során két évig teljes munkaidőben vagy ennek megfelelő időtartamú részmunkaidőben gyakorolta szakmáját egy olyan tagállamban, amely nem nyilvánította szabályozottnak az adott szakmát, továbbá a kérelmező olyan képzettséget tanúsító okirattal rendelkezik, amely az oklevél, végbizonyítvány vagy bizonyítvány fogalmának egyébként megfelel, azonban nem jogosítja fel a kérelmezőt szabályozott szakma gyakorlására, és tanúsítja, hogy a kérelmező az adott szakma gyakorlásához szükséges ismeretekkel rendelkezik, vagy

c) a kérelmező a kérelem benyújtását megelőző tíz év során három egymást követő évben teljes munkaidőben, vagy ennek megfelelő időtartamú részmunkaidőben gyakorolta szakmáját egy olyan tagállamban, amely nem nyilvánította szabályozottnak az adott szakmát.

(2) Az eljáró hatóság nem hívhatja fel a kérelmezőt az (1) bekezdés *b*) pontja szerinti, kétéves szakmai gyakorlat igazolására, ha a kérelmező képzést tanúsító okirata szabályozott képzés keretében szerezte meg.

(3) Az (1) bekezdés *b*) pontja szerinti okiratnak tekintendő az olyan képzést tanúsító okirat is, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága állított ki valamely tagállamban elfogadott képzés sikeres befejezését követően, és amelyet egy tagállam egyenértékűnek ismert el, amennyiben az elismerésről a többi tagállamot és az Európai Bizottságot értesítette.

Kompenzációs intézkedések

42. § (1) Az eljáró hatóság a 41. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontja esetén előírhat két évnél nem hosszabb alkalmazkodási időszakot vagy alkalmassági vizsgát, ha

a) a kérelmező képzésének gyakorlati vagy elméleti része lényegesen eltér a szabályozott szakma gyakorlásához Magyarországon előírt bizonyítvány megszerzéséhez szükséges képzéstől, vagy

b) a szabályozott szakma Magyarországon egy vagy több olyan szakmai tevékenységet is magában foglal, amelyek abban a tagállamban, amelyben a képzést tanúsító okiratot kiállították, nem részei a szakmának, feltéve, hogy az adott szakmai tevékenység folytatásához szükséges elméleti és gyakorlati ismeret megszerzése része a hazai képzésnek, a kérelmező képzésének azonban nem.

(2) Az eljáró hatóságnak biztosítania kell, hogy a kérelmező választhasson az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga között.

(3) Ha a kérelmező szaktudásának az elismerése a 41. § (1) bekezdésének *c*) pontja alapján történt, és a kérelmező nem rendelkezik oklevéllel, végbizonyítvánnyal, bizonyítvánnyal vagy a 41. § (1) bekezdésének *b*) pontja szerinti, képzést tanúsító okirattal, az eljáró hatóság két évnél nem hosszabb alkalmazkodási időszakot vagy alkalmassági vizsgát írhat elő.

(4) A (3) bekezdésben foglalt esetben az eljáró hatóság dönthet, hogy a kérelmezőt alkalmazkodási időszak vagy alkalmassági vizsga teljesítésére kötelezi.

Valamely tagállamban kiállított okiratok hazai képzettségi tanúsítványként történő elismerése

43. § (1) Ha valamely szabályozott szakma gyakorlása Magyarországon képzettségi tanúsítvány birtoklásához kötött, a kérelmező szakképesítése a szabályozott szakma gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt szakképzettséggel akkor minősül egyenértékűnek, ha a kérelmező

a) olyan képzettségi tanúsítvánnyal rendelkezik, amelyet valamely tagállamban előírnak a szakma gyakorlásához, és ezt a képzettségi tanúsítványt abban a tagállamban állították ki, feltéve, hogy a kérelmező azt is bizonyítja, hogy a magyar jogszabályok által előírt közegészségügyi, közbiztonsági, környezetvédelmi, fogyasztóvédelmi és egyéb előírásoknak megfelelően képes gyakorolni a szabályozott szakmát, vagy

b) valamely tagállamban szerzett, képzést vagy szaktudást tanúsító okirattal bizonyítja, hogy felkészült a szabályozott szakma gyakorlására, feltéve, hogy a kérelmező azt is bizonyítja, hogy a magyar jogszabályok által előírt közegészségügyi, közbiztonsági, környezetvédelmi, fogyasztóvédelmi és egyéb előírásoknak megfelelően képes gyakorolni a szabályozott szakmát.

(2) Ha a kérelmező nem rendelkezik az (1) bekezdés szerinti okiratokkal, vagy az ott meghatározottakat nem bizonyítja, akkor esetében az egyébként a tevékenység megkezdésének engedélyezésére alkalmazandó magyar szabályokat kell alkalmazni.

A végzettségi szint elismerése

44. § Ha valamely szabályozott szakma Magyarországon történő gyakorlásának az a feltétele, hogy a kérelmező általános iskolai vagy középiskolai érettségi bizonyítvánnyal rendelkezék, a kérelmező végzettségi szintje a szabályozott szakma gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt végzettségi szinttel akkor minősül egyenértékűnek, ha valamely tagállamban kiállított, a megfelelő végzettségi szintet tanúsító bizonyítvánnyal rendelkezik.

IX. Fejezet

A SZAKMAI GYAKORLATON ALAPULÓ ELISMERÉS

45. § E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kérelmező akár önálló vállalkozóként, akár foglalkoztatottként külön jogszabályban meghatározott tevékenységet szándékozik gyakorolni Magyarországon.

46. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenységnek minősül, az eljáró hatóság összehasonlítja a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlásához Magyarországon előírt követelményeket a kérelmező képzést tanúsító okirata által igazolt szaktudással.

(2) Ha a kérelmező képzést tanúsító okirata által igazolt szaktudása a Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt képzésnek és ismereteknek megfelelő, az eljáró hatóság engedélyezi a kérelmező számára a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlását.

(3) Ha a kérelmező képzést tanúsító okirata által igazolt szaktudása a Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység gyakorlásának engedélyezésére irányadó jogszabályok által előírt követelmények között lényeges a különbség, az eljáró hatóság a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlásának engedélyezéséhez három évnél nem hosszabb alkalmazkodási időszakot vagy alkalmassági vizsgát írhat elő.

(4) Az eljáró hatóságnak biztosítania kell, hogy a kérelmező választhasson az alkalmazkodási időszak és az alkalmassági vizsga között.

(5) A (4) bekezdésben foglaltaktól az eljáró hatóság akkor térhet el, ha a kérelmező önálló vállalkozóként vagy más gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként szándékozik az adott szabályozott szakmai tevékenységet gyakorolni. Ebben az esetben az eljáró hatóság dönthet, hogy a kérelmezőt alkalmazkodási időszak vagy alkalmassági vizsga teljesítésére kötelezi.

47. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként hat egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

c) önálló vállalkozóként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy foglalkoztatottként további öt éven keresztül folytatta az adott tevékenységet, vagy

d) gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként öt egymást követő éven keresztül folytatta, amely időtartamból legalább három éven keresztül egy vagy több szervezeti egység vezetőjeként műszaki munkakört töltött be, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült.

(2) A szabályozott szakmai tevékenység gyakorlását az (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott esetben az eljáró hatóság nem engedélyezi, ha a kérelmező a tevékenységet a kérelem benyújtását megelőző tíz évben nem folytatta.

48. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként hat egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert képzésben részesült,

c) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként négy egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően

legalább kétéves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

d) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy foglalkoztatottként további öt éven keresztül folytatta az adott tevékenységet,

e) foglalkoztatottként öt egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült, vagy

f) foglalkoztatottként hat egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább kétéves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült.

(2) A szabályozott szakmai tevékenység gyakorlását az (1) bekezdés a), c) és d) pontjában meghatározott esetben az eljáró hatóság nem engedélyezi, ha a kérelmező a tevékenységet a kérelem benyújtását megelőző tíz évben nem folytatta.

49. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként hat egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

c) önálló vállalkozóként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy foglalkoztatottként további öt éven keresztül folytatta az adott tevékenységet.

(2) A szabályozott szakmai tevékenység gyakorlását az (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott esetben az eljáró hatóság nem engedélyezi, ha a kérelmező a tevékenységet a kérelem benyújtását megelőző tíz évben nem folytatta.

50. § Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként öt egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként két egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

c) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább kétéves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

d) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként két egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy foglalkoztatottként további három éven keresztül folytatta az adott tevékenységet,

e) foglalkoztatottként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább kétéves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült.

51. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezetőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a tevékenységet nem szüneteltette a kérelem benyújtását megelőző két évben.

(2) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha

a) a tevékenységet valamely tagállamban önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezetőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta, és

b) a tevékenységet nem szüneteltette a kérelem benyújtását megelőző két évben, amennyiben a tevékenység kétéves szüneteltetése esetén a magyar jogszabályok szerint nincs mód a tevékenység folytatására.

52. § (1) Ha a külön jogszabályban meghatározott tevékenység Magyarországon szabályozott szakmai tevékenység, a kérelmező a szabályozott szakmai tevékenység gyakorlására akkor jogosult, ha a tevékenységet valamely tagállamban

a) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként három egymást követő éven keresztül folytatta,

b) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként két egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően legalább hároméves, a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült,

c) önálló vállalkozóként vagy gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjeként két egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy foglalkoztatottként további három éven keresztül folytatta az adott tevékenységet,

d) foglalkoztatottként három egymást követő éven keresztül folytatta, és a kérelmező bizonyítja, hogy a tevékenység megkezdését megelőzően a tevékenység gyakorlására felkészítő, a tagállam által elismert vagy szakmai szervezet által elfogadott képzésben részesült.

(2) A szabályozott szakmai tevékenység gyakorlását az (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott esetben az eljáró hatóság nem engedélyezi, ha a kérelmező a tevékenységet a kérelem benyújtását megelőző tíz évben nem folytatta.

53. § (1) Ha a kérelmező rendelkezik valamely tagállam által elismert, két évet elérő, de három évnél rövidebb képzést tanúsító okirattal, akkor az e fejezetben a képzés időtartamára megszabott időtartamú képzéssel rendelkezőnek kell tekinteni, ha a képzése időtartama ugyan rövidebb, mint az e fejezetben előírt, azonban olyan, az előírtnál hosszabb időtartamú szakmai gyakorlattal rendelkezik, amely eléri az előírt képzés és a kérelmező képzése hányadosának és az előírt szakmai gyakorlatnak a szorzatát.

(2) Ha valamely tagállam joga szerint alapított gazdálkodó szervezet szándékozik a külön jogszabályban meghatározott, Magyarországon szabályozottnak minősülő szakmai tevékenységet folytatni, akkor esetében az e fejezet rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni.

X. Fejezet

A SZAKKÉPZETTSÉG ÉS A SZAKKÉPESÍTÉS FELTÉTEL NÉLKÜLI ELISMERÉSE

A szakképzettség és a szakképesítés feltétel nélküli elismerésének általános szabályai

54. § E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a kérelmező állatorvosi, fogorvosi, gyógyszerészi, építésmérnöki, orvosi, ápolói vagy szülésznői oklevél, illetve bizonyítvány birtoklásához kötött szakmát szándékozik gyakorolni Magyarországon.

A Magyarországon gazdasági céllal letelepedni szándékozó kérelmező esetén alkalmazandó általános szabályok

55. § (1) A kérelmezőnek kérelméhez be kell nyújtania

a) azon okiratának hiteles másolatát és hiteles fordítását, amely tanúsítja, hogy a küldő államban vagy származási országban jogosult a szakma gyakorlására,

b) oklevelének vagy bizonyítványának hiteles másolatát és hiteles fordítását, és

c) annak igazolását, hogy az eljárásért fizetendő díjat megfizette.

(2) Az eljáró hatóság a kérelmezőtől és a küldő állam vagy származási ország illetékes hatóságától, amennyiben az elismeréshez szükséges, további információkat kérhet a 23. § rendelkezéseinek megfelelően.

(3) A kérelmezőnek nem kell kérelméhez csatolnia a 7. és a 8. §-ban meghatározott további okiratokat.

(4) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az eljáró hatóság előírhatja, hogy a kérelmező

a) vegyen részt a szakma gyakorlásához szükséges magyar jogszabályokat és etikai szabályokat ismertető képzésben, illetve

b) a szakma gyakorlásához szükséges nyelvi ismereteket szerezzze meg.

A Magyarországon gazdasági céllal letelepedni nem szándékozó kérelmező esetén alkalmazandó általános szabályok

56. § (1) Ha a szakma gyakorlására jogosult személy nem szándékozik gazdasági céllal letelepedni Magyarországon, azonban Magyarországon is gyakorolni szándékozik a szakmát, akkor a szakma gyakorlásának megkezdése előtt tevékenységét, és annak ismertetését be kell jelentenie az eljáró hatóságnak, ha a szakma gyakorlása Magyarországon történő tartózkodással jár együtt. Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a kérelmező a bejelentéssel jogosulttá válik a szakma gyakorlására. A szakma gyakorlására való jogosultság elismerése nem mentesíti a külföldi munkavállalására és tartózkodására vonatkozó jogszabályokban meghatározott feltételek teljesítése alól.

(2) A szakma gyakorlására jogosult személy az eljáró hatóság részére akkor is köteles bejelentést tenni a Magyarországot érintő tevékenységről és annak ismertetéséről, ha az nem jár Magyarországon történő tartózkodással. Ha a bejelentésre az eset természete miatt a tevékenység megkezdése előtt nincs mód, akkor a bejelentést a lehető legrövidebb időn belül pótolni kell.

(3) A szakma gyakorlására jogosult személy köteles az eljáró hatóság részére a bejelentés mellett benyújtani

a) azon okiratának hiteles másolatát és hiteles fordítását, amely tanúsítja, hogy abban a tagállamban, amelyben letelepedett, az adott szakmát jogszerűen gyakorolja,

b) oklevelének vagy bizonyítványának hiteles másolatát és hiteles fordítását,

c) ha a szakma gyakorlására jogosult fogorvosi, orvosi, ápolói vagy szülésznői tevékenységet kíván végezni, annak hitelt érdemlő igazolását, hogy a korábbi, rendszeresen végzett egészségügyi szolgáltatásának helye szerinti utolsó, ennek hiányában az állampolgársága szerint illetékes állam jogszabályai alapján nem áll az egészségügyi tevékenység gyakorlását kizáró vagy korlátozó büntetés, illetőleg büntetőjogi intézkedés hatálya alatt, és

d) annak igazolását, hogy a tevékenység végzéséhez szükséges egészségügyi alkalmassági feltételeknek megfelel, ha ezt külön jogszabály előírja.

(4) Az eljáró hatóság akkor köteles elfogadni a (3) bekezdés a), c) és d) pontja szerinti okiratot, ha azt a szakma gyakorlására jogosult személy az eredeti okirat kiállítását követő tizenkét hónapon belül nyújtja be.

(5) Ha a szakma gyakorlására jogosult személy a szakmát rendszeresen szándékozik gyakorolni Magyarországon, akkor ezt a bejelentésében feltünteti. Ezt követően a szakma gyakorlásával járó tevékenység tényleges folytatásáról szóló ismertetést meg kell küldenie az illetékes hatóságnak, de a (3) bekezdés szerinti okiratokat nem kell ismételt benyújtania mindaddig, amíg azok a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelnek.

(6) A szakma gyakorlására jogosult személy használhatja a megfelelő hazai szakmai címet is (24. §).

(7) A szakma gyakorlására jogosult személy köteles a magyar jogszabályok és a magyar etikai szabályok szerint gyakorolni a szakmát.

(8) Az eljáró hatóság megtiltja a tevékenység hazai folytatását, ha az adott személy az e törvényben meghatározott feltételeknek nem felel meg.

(9) Ha a szakma gyakorlására jogosult személy fogorvosi, orvosi, ápolói vagy szülésznői tevékenységet kíván végezni, akkor az e § hatálya alá tartozó tevékenységét az Országos Tisztifőorvosi Hivatalnak is bejelenti.

Az állatorvos szakma gyakorlásával kapcsolatos különös szabályok

57. § (1) Ha a kérelmező Magyarországon szándékozik letelepedni, az eljáró hatóság értesíti az oklevél elismeréséről a Magyar Állatorvosi Kamara területi szervezetét, amely a kérelmezőt külön jogszabályban foglalt feltételek fennállása esetén kamarai tagként bejegyzi.

(2) Ha a kérelmező nem szándékozik letelepedni Magyarországon, de Magyarországon vagy Magyarországon is gyakorolni szándékozik a szakmát, akkor annak ismertetéséről a bejelentést a Magyar Állatorvosi Kamarának is megküldi.

(3) Ha az eljáró hatóság megtiltja a tevékenység hazai folytatását, határozatáról a Magyar Állatorvosi Kamarát is értesíti.

Az orvos és a fogorvos szakma gyakorlásával kapcsolatos különös szabályok

58. § (1) Ha a kérelmező Magyarországon szándékozik letelepedni, az eljáró hatóság tájékoztatja az oklevél elismeréséről a Magyar Orvosi Kamara helyi szervét. A Magyar Orvosi Kamara a kérelmezőt külön jogszabályban foglalt feltételek fennállása esetén kamarai tagként bejegyzi.

(2) Ha a kérelmező nem szándékozik letelepedni Magyarországon, de Magyarországon is gyakorolni szándékozik a szakmát, akkor az annak ismertetéséről szóló bejelentést az eljáró hatóság a Magyar Orvosi Kamarának is megküldi.

(3) Ha a külön jogszabály szerint illetékes hatóság megtiltja a tevékenység hazai folytatását, határozatáról a Magyar Orvosi Kamarát is értesíti.

A gyógyszerész szakma gyakorlásával kapcsolatos különös szabályok

59. § (1) Az eljáró hatóság az oklevél elismerése esetén értesíti erről a Magyar Gyógyszerész Kamara területi szervezetét, amely a kérelmező kamarai tagként való bejegyzésre irányuló eljárást lefolytatja.

(2) Gyógyszerészi tevékenység esetén nem alkalmazhatók a Magyarországon letelepedni nem szándékozó kérelmező esetén e törvény alapján irányadó szabályok.

Az építészmérnöki oklevél elismerésével és a szakma gyakorlásával kapcsolatos különös szabályok

60. § (1) Az eljáró hatóság az oklevél elismerése esetén megállapítja a kérelmező szakmai gyakorlatának időtartamát is, majd a területi építész kamarát értesíti az elismerésről. A területi építész kamara a kérelmezőt szakmai gyakorlatának megfelelően a külön jogszabályban foglalt feltételek fennállása esetén kamarai tagként bejegyzi.

(2) Ha a kérelmező nem szándékozik letelepedni Magyarországon, de Magyarországon vagy Magyarországon is gyakorolni szándékozik a szakmát, akkor annak ismertetéséről a bejelentést szakvélemény beszerzése céljából a területi építész kamarának is megküldi, amely szakvéleményét nyolc napon belül az eljáró hatóság részére megküldi.

(3) A kérelmező bejelentéséről az eljáró hatóság annak kézhezvételétől számított tizenöt napon belül határozattal dönt. A kérelmező tevékenységét az eljáró hatóság engedélyének birtokában kezdheti meg.

(4) Ha az eljáró hatóság megtiltja a tevékenység hazai folytatását, határozatáról a területi építész kamarát is értesíti.

NEGYEDIK RÉSZ

A TÁJÉKOZTATÁS, A RÉSZTANULMÁNYOK BESZÁMÍTÁSA, AZ ELJÁRÁS DÍJA ÉS A ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XI. Fejezet

TÁJÉKOZTATÁS

61. § (1) A kérelmező vagy hozzájárulásával más személy a külföldön megszerzett bizonyítványának vagy oklevelének tartalmáról az Oktatási Minisztériumtól tájékoztatást kérhet.

(2) A tájékoztatásnak jogi hatálya nincs, a bizonyítvány vagy oklevél birtokosát vagy más személyt a tájékoztatásban foglaltak nem kötik.

XII. Fejezet

A RÉSZTANULMÁNYOK BESZÁMÍTÁSA

62. § (1) Külföldön folytatott, nem befejezett alap-, közép- vagy felsőfokú iskolai (rész-) tanulmányok beszámítása a külföldi oktatási intézmény jogállásának, a tanulmányi idő és a tanulmányi követelmények figyelembevételével, valamint a hazai és a külföldi tanulmányi kötelezettségek összehasonlítása alapján történik.

(2) A résztanulmányok beszámítására irányuló kérelemhez csatolni kell a 7. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti okiratokat és azok hiteles fordítását. Az oktatási intézmény nem hiteles fordítást is elfogadhat.

(3) Az oktatási intézmény a résztanulmányok beszámításának feltételül különbözeti vizsgák teljesítését szabhatja meg.

(4) Az oktatási intézmény akkor számíthat be külföldön folytatott résztanulmányokat, ha a kérelmező külföldön elismert intézményben folytatta tanulmányait.

(5) A közoktatási intézmény a résztanulmányok beszámításáról értesíti az Oktatási Minisztériumot is.

63. § Nemzetközi szerződés vagy annak alapján kötött intézményközi megállapodás a résztanulmányok ajánlott vagy kötelező beszámítását is előírhatja.

XIII. Fejezet

AZ ELJÁRÁS DÍJA

64. § (1) A kérelmezőnek az e törvény I., II. és XI. fejezete szerinti eljárásért a kérelem benyújtásakor hatályos, jogszabályban megszabott kötelező legkisebb munkabér egyötödének megfelelő összeget (a továbbiakban: eljárási díjat) kell fizetnie az eljáró hatóság számlájára.

(2) Az e törvény II. fejezete szerinti eljárásért, ha továbbtanulási céllal történik, az eljáró hatóság a kérelmező által fizetendő díjat szabhat meg, amely azonban nem haladhatja meg az eljárási díjat.

(3) Az e törvény III., IV. és V. fejezete, valamint Harmadik része szerinti eljárásért az eljárási díj háromszorosát kell befizetni az eljáró hatóság számlájára.

(4) A szakmai vizsga és az alkalmassági vizsga lebonyolításáért az oktatási intézmény a kérelmező által fizetendő díjat szabhat meg, amely azonban nem haladhatja meg az eljárási díj tízszeresét.

(5) A külföldi oktatási intézményben szerzett és a Magyar Köztársaságban nemzetközi szerződéssel vagy jogszabály által a magyar általános iskolai, szakképesítő vagy érettségi bizonyítvánnyal egyenértékűnek elismert bizonyítvány egyenértékűségéről szóló igazolás kiállításáért az eljárási díj felét kell az eljáró hatóság számlájára befizetni.

(6) Az e §-ban szabályozott díjat a kérelmező részére vissza kell téríteni, ha kérelmét a határozat meghozatala vagy az igazolás kiállítása előtt visszavonja.

(7) Ha a kérelmező kérelmét olyan módon módosítja, hogy az eljárásért eltérő összegű díjat kell fizetni, mint az eredeti kérelme alapján indult eljárásért, akkor a kérelmezőnek az eljárási díjat ki kell egészítenie a módosított kérelemnek megfelelő eljárási díjra, vagy a különbözetet a kérelmező részére vissza kell téríteni.

(8) Nem kell díjat fizetni a kérelmezőnek, ha résztanulmányai beszámítását kéri, vagy ha a IX. fejezet szerint nem szándékozik Magyarországon letelepedni.

XIV. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

65. § (1) Ez a törvény - a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - 2002. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény Harmadik Része (21-60. §), 71. § és 72. §-a az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi egyezményt kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(3) E törvény 70. §-ának (1) bekezdése 2003. január 1-jén lép hatályba.

66. § (1) E törvény rendelkezéseit először a hatálybalépését követően benyújtott kérelmek esetén kell alkalmazni.

(2) Az eljáró hatóság nem kötelezheti szakmai vizsga letételére a kérelmezőt, ha magyar illetékes szervek által adományozott ösztöndíjjal külföldön szerezte oklevelét, amennyiben

a) oklevelét 1995. május 1-je előtt szerezte, vagy

b) tanulmányait 1995. május 1-je előtt kezdte meg és 2000. május 1-jét megelőzően fejezte be.

67. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben közzétegye a szabályozott szakmák megnevezését és a szakmákat szabályozó jogszabály előkészítéséért felelős minisztériumok megnevezését.

(2) Felhatalmazást kap az oktatási miniszter, hogy rendeletben közzétegye

a) azon szabályozott szakmák megnevezését, amelyek esetén az eljáró hatóság maga dönthet arról, hogy a kérelmezőnek alkalmassági vizsgát vagy alkalmazkodási időszakot kell teljesítenie,

b) az Európai Közösségek Tanácsa 92/51/EGK irányelve „A” mellékletének szövegét,

c) e törvény 27. § (1) bekezdésének b) pontja, 37. § (1) bekezdésének b) pontja és 38. § (5) bekezdése alapján az Európai Közösségek Tanácsa 92/51/EGK irányelve „C” és „D” mellékletének szövegét,

d) e törvény IX. fejezete (45-53. §-a) alapján az Európai Közösségek Tanácsa 1999/42/EK irányelve „A” mellékletének szövegét.

(3) E törvény 31. §-a alapján felhatalmazást kap az egészségügyi miniszter, hogy rendeletben közzétegye azon bizonyítványok és oklevelek megnevezését, amelyek a következő európai közösségi irányelvek hatálya alá tartoznak:

a) a Tanács 77/452/EGK irányelve,

b) a Tanács 93/16/EGK irányelve,

c) a Tanács 78/686/EGK irányelve,

d) a Tanács 85/433/EGK irányelve,

e) a Tanács 80/154/EGK irányelve.

(4) E törvény 31. §-a alapján felhatalmazást kap a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, hogy rendeletben közzétegye azon oklevelek megnevezését, amelyek a következő európai közösségi irányelvek hatálya alá tartoznak:

a) a Tanács 78/1026/EGK irányelve,

b) a Tanács 85/384/EGK irányelve.

68. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 4. § (1) bekezdésének c) pontja,

b) a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.) 94. § (1) bekezdésének k) pontja, 112. §-a, továbbá a módosításáról szóló 1996. évi LXII. törvény 83. §-a, és az 1998. évi LXXXVI. törvény 29. § (3) bekezdéséből a „112. §-ának (3) bekezdésében” szövegrész,

c) a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 72. § i) pontja, 105-109. §-ai, 110. § (3) bekezdése, továbbá a módosításáról szóló 1996. évi LXI. törvény 76-79. §-ai, 80. § (2) bekezdése és a 2000. évi XCVII. törvény 18. §-a,

d) a külföldi felsőoktatási intézményben szerzett fokozatok, oklevelek és diplomák elismeréséről és honosításáról szóló 47/1995. (IV. 27.) Korm. rendelet, továbbá a módosításáról szóló 276/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet és a 175/2000. (X. 30.) Korm. rendelet,

e) az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdésének d) pontja, (5) bekezdése, (7)-(8) bekezdéseiből, 11. § (2) bekezdésének a), b) és c) pontjaiból a „honosító” szövegrész és 56. §-a, továbbá a módosításáról szóló 16/2000. (II. 11.) Korm. rendelet 20. § (3) bekezdésének a) pontjából „az R. 56. §-ában a „Művelődési és Közoktatási Minisztérium” szöveg helyébe az „Oktatási Minisztérium” szöveg, illetve annak megfelelően ragozott formája” szövegrész,

f) a külföldiek magyarországi és a magyarok külföldi felsőfokú tanulmányainak egyes kérdéseiről szóló 157/2001. (IX. 12.) Korm. rendelet 6. §-a,

g) a nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet 37. §-ának (1)-(2) és (4)-(6) bekezdései és (9) bekezdése, továbbá a módosításáról szóló 8/2000. (V. 24.) OM rendelet 30. § (2) bekezdéséből a „37. §-ának (4) bekezdésében, a”, és az R. 37. §-ának (9)

bekezdésében a „művelődési és közoktatási miniszter” szöveg helyébe az „oktatási miniszter” szöveg” szövegrészek,

h) a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló 26/2001. (VII. 27.) OM rendelet Nemzetközi rendelkezések, külföldön szerzett szakképesítés honosítása címének szövegéből a „külföldön szerzett szakképesítés honosítása” szövegrész, 40. §-a, 41. § (1) bekezdéséből „a 9. számú záradékot a külföldön szerzett szakmai bizonyítványra” szövegrész és a 3. számú melléklet 9. pontja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket az e törvény hatálybalépését megelőzően benyújtott kérelmek esetén továbbra is alkalmazni kell.

69. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás kihirdetéséről szóló 1994. évi I. törvény 3. §-a alapján az Európai Közösségek Tanácsának a képzést tanúsító okiratok kölcsönös elismerésére vonatkozó következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 89/48/EGK irányelve a legalább hároméves felsőoktatási képzésben szerzett oklevelek kölcsönös elismerésének általános rendszeréről,

b) a Tanács 92/51/EGK irányelve a szakmai képzés elismerésének második, a 89/48/EGK irányelvet kiegészítő általános rendszeréről,

c) a Tanács 99/42/EK irányelve a liberalizált és az átmeneti irányelvek szabályozása alá eső foglalkozásokhoz kapcsolódó, szakmai képzésben megszerezhető bizonyítványok elismerésének szabályairól,

d) a Tanács 77/452/EGK irányelve az általános ápolók bizonyítványainak kölcsönös elismeréséről, beleértve a letelepedés jogának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását elősegítő intézkedéseket; valamint a Tanács 77/453/EGK irányelve a tagállamok az ápolók tevékenységére vonatkozó jogszabályainak az összehangolásáról,

e) a Tanács 93/16/EGK irányelve az orvosok szabad mozgásáról és az oklevelek kölcsönös elismeréséről,

f) a Tanács 78/686/EGK irányelve a fogszakorvosi oklevelek kölcsönös elismeréséről, beleértve a letelepedés jogának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását elősegítő intézkedéseket; valamint a Tanács 78/687/EGK irányelve a tagállamok a fogorvosok tevékenységére vonatkozó jogszabályainak az összehangolásáról,

g) a Tanács 80/154/EGK irányelve a szülésznői bizonyítványok kölcsönös elismeréséről, beleértve a letelepedés jogának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását elősegítő intézkedéseket; valamint a Tanács 80/155/EGK irányelve a tagállamok a szülésznők tevékenységére vonatkozó jogszabályainak az összehangolásáról,

h) a Tanács 85/432/EGK irányelve a tagállamok meghatározott gyógyszerészeti tevékenységekre vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról; valamint a Tanács 85/433/EGK irányelve a gyógyszerész oklevelek kölcsönös elismeréséről, beleértve a gyógyszerészeti tevékenység gyakorlása céljából történő letelepedést elősegítő intézkedéseket,

i) a Tanács 85/384/EGK irányelve az építészek okleveleinek kölcsönös elismeréséről, beleértve a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását elősegítő intézkedéseket,

j) a Tanács 78/1026/EGK irányelve az állatorvosi oklevelek kölcsönös elismeréséről, beleértve a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását elősegítő intézkedéseket,

k) a Tanács 81/1057/EGK irányelve az orvosok, általános ápolók, fogorvosok és állatorvosok okleveleinek, végbizonyítványainak és bizonyítványainak kölcsönös elismeréséről szóló 75/362/EGK, 77/452/EGK, 78/686/EGK és 78/1026/EGK irányelvek kiegészítéséről.

70. § (1) A Kt. 108. §-ának (7) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az e törvény 4. §-ának (6) bekezdésében szabályozott költségvetési támogatás az (1) bekezdésben meghatározott nevelési-oktatási intézménybe felvett magyar állampolgárok után, valamint a 110. §-ban meghatározottak szerint a nem magyar állampolgárok után is megilleti a fenntartót.”

(2) A Kt. 110. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„110. § (1) A nem magyar állampolgár akkor tanköteles Magyarországon, ha menedékjogot kérelmező, menekült, menedékes (a továbbiakban: menekült), illetőleg bevándorolt, letelepedett, humanitárius tartózkodási engedéllyel rendelkező kísérő nélküli kiskorú, továbbá, ha szülőjével együtt tartózkodási engedéllyel rendelkezik. A feltételek meglétét a tanuló nevelési-oktatási intézménybe történő felvételénél igazolni kell.

(2) Ha a Magyar Köztársaság területén való tartózkodás ideje

a) az egy évet nem haladja meg, a szülő kérésére,

b) az egy évet meghaladja, e törvény erejénél fogva válik a gyermek tankötelessé. Az a) pontban foglaltakat a tartózkodási vízummal rendelkezők esetében is alkalmazni kell.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott nem magyar állampolgár a magyar állampolgárokkal azonos feltételek mellett veheti igénybe az e törvényben meghatározott közoktatási szolgáltatásokat. Ha a nem magyar állampolgár betöltötte a tizenhét éves életévét és tartózkodási engedéllyel, szülője nélkül, legalább egy évig az ország területén tartózkodik, viszonyosság alapján veheti igénybe az e törvényben meghatározott közoktatási szolgáltatásokat a magyar állampolgárokkal azonos feltételek mellett.

(4) Az a nem magyar állampolgár, aki az Oktatási Minisztérium meghívólevelével rendelkezik, a meghívólevelében meghatározott ellátást a magyar állampolgárokkal azonos feltételek szerint veheti igénybe.

(5) A Magyarországon működő diplomáciai vagy konzuli képviselet tagjának gyermeke - ha nem tartozik az (1)-(2) bekezdés hatálya alá - viszonyosság alapján mentesül az e törvényben meghatározott térítési díj és tandíj megfizetése alól. A viszonyosság kérdéseiben a Külügyminisztérium foglal állást.

(6) Az a nem magyar állampolgár, aki nem tartozik az (1)-(4) bekezdésben foglaltak hatálya alá - ha nemzetközi szerződés vagy jogszabály másképpen nem rendelkezik - az óvodai, iskolai és kollégiumi ellátásért, továbbá a pedagógiai szakszolgálat igénybevételéért díjat fizet. A díj nem haladhatja meg a szakmai feladatra jutó folyó kiadások egy tanulóra jutó hányadát. A közoktatási intézmény vezetője a díjat a fenntartó által meghatározott szabályok alapján csökkentheti, illetve elengedheti.

(7) A Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától az Európai Közösségek tagállamainak állampolgárai a magyar állampolgárokkal azonos feltételekkel vehetik igénybe az e törvényben biztosított szolgáltatásokat.”

(3) A Kt. 124. §-ának (12) bekezdése a következő második és harmadik mondattal egészül ki:

„Azok a tanulók, akik tanulmányaikat 2001. december 31. előtt kezdték meg, annak fennállásáig, ha az számukra kedvezőbb, a tanulói jogviszony létesítésekor hatályban lévő rendelkezések szerint vehetik igénybe az e törvényben meghatározott szolgáltatásokat. E rendelkezéseket kell alkalmazni az óvodai nevelés, a kollégiumi nevelés és oktatás igénybevételénél is.”

(4) A Kt. 127. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Általános iskolában és általános iskolai tanulókat fogadó kollégiumban napközi otthoni és tanulószobai foglalkozás megtartására, illetve kollégiumi nevelőtanárként alkalmazható, aki hittanár-nevelő szakos pedagógus végzettséggel rendelkezik.”

(5) A Kt. 1. számú melléklet, Harmadik rész, A VEZETŐK ÉS A BEOSZTOTT PEDAGÓGUSOK KÖTELEZŐ ÓRASZÁMA cím II/6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. A pedagógus kötelező óráját az óvodában a gyermekekkel való közvetlen, a teljes óvodai életet magában foglaló foglalkozásra, az iskolában és a kollégiumban a tanulókkal való közvetlen foglalkozásra, a kötelező és nem kötelező tanórai foglalkozásra, kollégiumi foglalkozásra, napközis és tanulószobai foglalkozásra kell fordítani. A gyakorlati oktatásvezető és a gyakorlati oktatásvezető-helyettes a kötelező órája keretében ellátja a tanulók gyakorlati és elméleti képzését, a gyakorlati képzést szervezőknél folyó gyakorlati képzés ellenőrzését. A tanulókkal való közvetlen foglalkozás körébe tartozik az osztály közösségi programjainak és a tanulókkal való egyéni törődés feladatainak [52. § (7) bekezdés] megtartása, azoknak a szakköröknek, érdeklődési köröknek, önképző köröknek, tanulmányi, szakmai és kulturális versenyeknek, házi bajnokságoknak, iskolák közötti versenyeknek, továbbá más tanórán kívüli foglalkozásoknak [53. § (2) bekezdés b)-d) pontja] megtartása, amelyeket az iskolai nem kötelező tanórai foglalkozás időkeretének terhére szerveznek, valamint az iskola

pedagógiai programjában rögzített, a tanítási órák keretében meg nem valósítható osztály- vagy csoportfoglalkozások [53. § (2) bekezdés e) pontja] megtartása, kollégiumban a szabadidő eltöltését szolgáló és az egyéni törődést biztosító foglalkozások [53. § (7) bekezdés] megtartása, továbbá az iskolai vagy kollégiumi foglalkozáson részt nem vevő tanulók - étkezési, alvási és a heti pihenőnapon, munkaszüneti napon teljesített ügyeleti időn kívüli - folyamatos pedagógiai felügyeletének ellátása [114. § (1) bekezdés c) pont], feltéve, hogy egy pedagógusra legalább ötven, legfeljebb száz tanuló jut.”

71. § (1) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eü tv.) 3. § az alábbi új u) ponttal egészül ki:

(3. § E törvény alkalmazásában)

„u) gazdasági célú letelepedés: a külföldiek önálló vállalkozóként történő gazdasági célú letelepedéséről szóló 1998. évi LXXII. törvény szabályainak megfelelő letelepedés”

(2) Az Eü tv. 110. §-a a következő új (10)-(14) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően

a) Magyarországon honosítható vagy egyenértékűként elismerhető egészségügyi szakképesítéssel rendelkező EGT állampolgár, továbbá

b) az az EGT állampolgár, akinek egészségügyi szakképesítést igazoló okirata Magyarországon megszerezhető szakképesítéssel egyenértékűként nem ismerhető el, de hitelt érdemlő módon igazolja, hogy a bejelentést megelőző öt éven belül legalább három éven keresztül rendszeresen végezte a bejelentéssel érintett egészségügyi tevékenységet valamely EGT tagállam területén, ha nem gazdasági célú letelepedés mellett kíván e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatást nyújtani, és valamely EGT tagállamban már szolgáltatást nyújt, ezt a szándékát a külön jogszabályban meghatározott eljárás keretében bejelenti az OTH részére. Ezt a rendelkezést nem lehet alkalmazni, ha a nyújtani kívánt szolgáltatás gyógyszereszi szolgáltatás.

(11) Az OTH nyilvántartást vezet

a) a (4) bekezdés alapján kiadott engedélyekről és

b) a (10) bekezdés alapján regisztrált bejelentésekről, továbbá

c) az ezekhez kapcsolódó adatokról, illetve

d) azon személyek nevééről és azonosításukhoz szükséges adatairól is, akik egy korábbi esetben a tevékenység gyakorlásának megkezdése után tették meg a (10) bekezdés szerinti bejelentést, és az OTH a bejelentés alapján megállapította, hogy a szolgáltatás nyújtására a személy nem volt jogosult.

(12) Az OTH elutasítja a nyilvántartásba vételt a (10) bekezdés szerinti eljárásban, ha a külön jogszabályban foglalt feltételeknek a bejelentés nem felel meg. Ha a bejelentés hiánypótlással jogszerűvé tehető, akkor a hiánypótlásig a szolgáltatás nyújtásának jogát határozatlan felfüggesztheti. Amennyiben a hiánypótlás nem vezet eredményre, vagy a szolgáltatás nyújtása jogszerűen nem folytatható, úgy annak folytatását a jövőre nézve határozattal tiltja meg.

(13) Az OTH elutasíthatja a (10) bekezdés szerinti eljárásban a nyilvántartásba vételt, ha a bejelentésre a (11) bekezdés d) pontjában meghatározott személy tekintetében kerül sor. Az OTH a (11) bekezdés d) pont szerinti esetben a szolgáltatást nyújtó személy állampolgársága szerinti illetékes hatóságot a jogosulatlan szolgáltatás nyújtásról soron kívül értesíti.

(14) Az OTH a (10) bekezdés szerinti eljárásban a nyilvántartásba vételt elutasítja, ha a bejelentő a működési nyilvántartásba a 113. § (1) bekezdés d), illetve e) pontjai alapján nem lehetne felvehető, vagy a nyilvántartásból törölni kellene.”

72. § A Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény 20. § (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[MOK-tagság nélkül is végezhető az (1) bekezdésben meghatározott tevékenység, ha azt]

„a) olyan személy végzi, aki külön jogszabályban meghatározottak szerint ideiglenes működési nyilvántartásba vétellel, vagy ideiglenes működési engedély kiadásával jogot szerzett arra, hogy az orvosok működési nyilvántartásába történő felvétele nélkül orvosi diplomához kötött tevékenységet végezzen Magyarországon.”